



Agghegyalja MOZAIK

III. évfolyam, XVII. szám

2013. december

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek.

Kedves Olvasók!



Az utóbbi hónapokban több ismerősömtől is elhangzott ez a mondat: „Az idei nem az én évem volt!” Remélem, ennek semmi köze a 13-as számhoz és bízom benne, hogy többen vannak azok, kiknek az életében nem következtek be komoly problémák, nem kellett szembe nézniük nehéz helyzetekkel. Többen azok, akiknek „csak” a szokásos feladataikat kellett ellátniuk, és örülhettek a mindennapoknak, a jó dolgoknak az életükben...

Változások persze mindig vannak, nálunk is elérkezett néhány. Elköszön tőlünk Dani Krisztina szerkesztőtársunk, akinek itt köszönöm meg az egész szerkesztőség nevében az eddigi színvonalas munkáját, és kívánunk neki minden jót a jövőre nézve! Feladatkörét Raffai Péter folytatja tovább, akinek írásai már nem ismeretlenek olvasóink előtt.

Kedves szakácsunk mellé is segítők érkeztek, akik a következő lapban mutatkoznak be, és osztanak meg remek recepteket velünk. Egy fiatal pár vállalta ezt a feladatot, név szerint Pölöskei Ivett és Kollár József, akiket szintén köszöntünk és várjuk a közös, eredményes munkát!

Az év utolsó lapjában szerkesztőink egy színes összefoglalót készítettek a szeptemberi KÖN programsorozat helyi történéseiről, és állandó rovatainkkal szintén találkozhatnak. Amit kínálunk: érdeklődésükre számot tartó híreket, információkat, élményeket.

Amit kívánunk: nyugodt, békés évvégét, szép adventet, jó egészséget és sok-sok örömet mindnyájuknak!

Iváncsicsné H. Kriszta

Önkormányzati hírek



Olyan időszokról készülök beszámolni, mely évek óta falunk szempontjából a legmozgalmasabb időszak, azaz a nyár vége és az ősze eleje. Írásomban több miérte is szeretnék majd választ adni, melyeket nekem vagy képviselőtársaimnak tettek fel a falu életét figyelemmel kísérők.

Időutazásunk legtávolabbi pontja 2013. augusztus 20. E szép napon ismét egyedi módon ünnepelt a falu.

Többen a kemencék árnyékában, majd délután az Agghegyen. A helyszínek házigazdái a sok látogató miatti örömmük mellett fáradtságukat nem is említették. Senki nem foglalkozott a borongós idővel, mindenki jól akarta érezni magát. Az emberek beszélgettek, nyitottabbak voltak egymásra, de talán a nagyvilágra is. Aki mosolygott, mosolyt kapott jutalmul, aki adott, az sokkal többet kapott vissza. Egy helybéli odasúgta nekem a nap végén: „Ma megint jó volt KÖVESDI-NEK lenni!” Kívánom mindannyiunknak, sokszor élhessük át ezt az érzést! Utcabál. Kövesden mindenkinek a 20-a környéki, körüti utcabál jut eszébe, melyet egyre profibban sikerül megrendezni az önkéntes szervezőknek. Örülök, hogy a kezdeményezők egy új hagyományt teremtettek a falunak. Jó hangulatból ez évben sem volt hiány. Dicséretes, hogy a szervező szülők a gyerekeknek is külön programmal kedveskedtek. Aztán következett templomunk búcsújának napja. Sok ideérkező és átutazó jegyezte meg azokban a napokban, mennyire rendezett a falu, s engem is jóérzéssel tölt el a portájuk előtt rendezkedő lakók látványa. Nagy hatással volt rám az ünnepi szentmisén a templomi kórus szereplése. Sajnos, a búcsú többi részéről vegyesek a benyomásaim. A kézműveseket és az esti bált kevesen látogatták. Többen úgy vélik, ennek az az oka, hogy épp fizetés előtt voltunk... Lehetne ez a magyarázat, de az ingyenes délutáni csárdai programon sem voltak sokan. Annak idején azért kezdtük ezt szervezni, hogy ha már nincs búcsús, legyenek jó programok,



ahova a vendégekkel érdemes kimozdulni. Tudom, a búcsú már nem a régi, de így nincs értelme erre a napra fellépőt hívni, programot szervezni – sok pénzért... A Kulturális Örökség Napjai rendezvény-sorozat viszont soha nem látott számú érdeklődőt vonzott! Az előző éveket is felülmúló mennyiségű programot és helyszínt gyerekek és felnőttek, helyiek és vendégek sokasága látogatta. A szervezőknek, segítőknek, helyszínelő-söknek, felajánlóknak nem



győzöm elégszer megköszönni önzetlenségüket! Aki passzívan csak elviselte a két nap „felfordulását”, annak is köszönöm. A rendezvény alatt és után leggyakoribban elhangzó kérdés: hogy lehetett ennyi mindent összefogni, kézben tartani? Azt mondom, mint a híres magyar filmben: „Kell egy csapat!” – ez csak így sikerülhet. De nem állhatunk meg, januárban kezdjük a jövő évi szervezést. Ha valaki kedvet érez, és segíteni szeretne, kérem, jelezze! A sok-sok ideköthető élményem egyikét hadd idézzem fel. Vasárnap délután szinte alig lehetett a járdán, a kerékpárúton haladni a sok gyalogos és biciklis közlekedőtől. Mindenki úton volt, indult a következő helyszínre, vagy integetett ismerőseinek a nosztalgiabusz ablakából. Szívet melengető volt ez a nyüzsgés! A KÖN hétvégi két napját megelőző héten először rendeztünk alkotótábort a Lajosmajorban. Köszönet a csodálatos helyszín tulajdonosainak. A festők és fafaragók, akik már több ilyen táborban vettek részt, dicsérték a szervezést, el sem akarták hinni, hogy először van alkotótábor Kövesden. Köszönték a reggelivel érkezőknek, az esti vacsorák meghívóinak, és az egész falunak a vendégszeretetét. Kövesdet sokakkal együtt ők is egy hosszú, együtcsás, főút melletti falunak hitték, s most döbentek rá, milyen szép helyen élünk. A táborban készült festmények az önkormányzati intézményeket szépítik, míg a szobrok tavasszal a játszótérre kerülnek. A Széchenyi István Vadásztársaság tagjai és hozzátartozói családi napot tartottak

2 szeptember elején a Kotecsbén, ahova egy kis küldöttséggel én is hivatalos voltam. Itt ajánlották fel azt, hogy a Lombhullás túránkon megvendégelik a résztvevőket. Ők sem, de talán mi szervezők sem gondoltuk, hogy 92 fő vesz részt a túrán! Az egyik erdei pihenőn megkérdeztük, honnan érkeztek. A túrázók fele vendég volt, akik a szomszéd falvak mellett Fertőrákosról, Sopronból, Fertőszentmiklósról, Kapuvárról és Albertirsáról (!) jöttek. Bizom benne, hogy jó hírünket vitték haza, s ahogy ígérték, a december 21-i Holdfény túránkon is találkozhatunk velük.



Miért? - tették fel többen a kérdést egy-egy faluban elvégzett munkánál. Ezeket a miérteket szeretném a továbbiakban megválaszolni. Miért tűntek el a körútról és a horgásztótól a játszótéri elemek, az oviból a kedvelt, társadalmi munkában épült vár? A leszerelt játékok nem voltak szabványosak. Egy ellenőrzés gyorsította fel lépéseinket, hiszen ha egy ilyen eszközön valakit baleset ér, a fenntartó önkormányzat, vagy a működtető (pl. Horgász Egyesület) lesz a felelős. A játékok egy része sok munkával és pénzzel, valamint engedélyek beszerzésével szabványosítható lett volna, de többbe került volna, mint az új. A jövő évi költségvetésből szeretnénk a körúton a játékok pótlását megkezdeni, a lomtalanításkor az ovisoknak összegyűjtött vas árából - úgy tudom - egy új, s reméljük, majd kedvenc játék kerül megvásárlásra. Miért kellett a paplak előtti gömbtűjüket kivágni? Ezek a növények már előregedtek, ráhajoltak a járdára, zavarták a közlekedést. Próbáltuk nyesni, de nem hajtottak újra, belül pedig mindegyik száraz volt. Ezen indokok miatt - amikor a Kövirózsával beadtuk a pályázatot szoborfelújításra és a Hősök tere parkosítására - a parktervező már nem is számolt ezekkel a növényekkel. Az új tér várhatóan tavaszra készül el. Miért nem sármentesítjük a kápolnához vezető szőlők közti utat? Szeretnénk. Az idén is elkülönítettünk erre a célra egy összeget a költségvetésben. Azonban hiába áll Nagycenken, a vasútállomáson több halomban is a betonalj (beton talpfa), nem tudunk vásárolni, mert az az Államkincstáré, és egyelőre nem adja át a GYSEV-nek - aki egyébként számol az igényünkkel. **FELHÍVÁS!** Ha valaki eladó betonlajakról tud nagy mennyiségben, kérem, jelezze! Eddig a válaszok. Amint már egy fél mondattal jeleztem, megújult három köztéri szobrunk pályázati pénzből. Jövőre egy újabb szobrot szeretnénk felújítani, hogy lassan-lassan a végére érjünk, és megőrizzük a múlt emlékeit az utókornak. Befejeződött a hivatal felújítása is. (?) Bizonytalanul írok írásjelet a mondat végére, úgy érzem, a kivitelező nem használta ki kellőképpen a meleg őszi napokat, így most kérdéses, a fagyok előtt sikerül-e még

a külső színezés. A tél beálltáig elkészül a játszótér ölelésében a kerékpáros pihenő, melyet tavaszi programok és egy biciklitúra keretében avatunk fel. Megkerestek kerékpáros turizmussal foglalkozó szakemberek, akik olyan egynapos utat ajánlanak, és útvonal kijelölést terveznek a Fertő parton megszállóknak, melyeken Sopronkövesd érintésével jutnak el Ausztriába a kirándulók. Falunk természeti adottságai, bicikliútjaink, épülő kerékpáros pihenők száltak amellet, hogy erre terejék a bringásokat. Bizom benne, hogy az erre eljutó biciklisek mellett a helyi szolgáltatók is elégedettek lesznek hosszú távon e lehetőséggel, és majd profitálnak is belőle! A KÖN utáni napon indultam a Napnyugat Turisztikai Egyesület képviselőjében többekkel együtt egy szakmai kirándulásra Tirol olasz és osztrák részére. Sok-sok hasznos dolgot láttunk, melyeknek egy része nem igazán pénz kérdése, csak le kell fordítani a magyar viszonyokra. A beszámoló az Alpokalja-Ikva mente Leader Egyesület honlapján olvasható. Egy hónapja vízügyes szakemberekkel és polgármesterekkel Makón jártunk. Községünk és a környékbeli falvak ellátását biztosító, Nagylózs határában hamarosan épülő szennyvíztisztító egy kicsit nagyobb változata működik itt magas színvonalon. Ha már a „szennyesünknel” tartunk, megemlítem, hogy az őszi lomtalanítást a sokat szidott soproni hulladékös céggel végeztettük. Kellemes tapasztalatokat szereztünk. A megint hatalmas mennyiségű lomot 700.000,- forinttal olcsóbban szállították el, mint a korábbi cég. Egy államilag finanszírozott, ingyenes német nyelvtanfolyam indult október végén, szombatonként az Idősek Klubjában pályázat eredményeként. Siker, hogy a soproni oktató cég, aki nyolc helyre (többek között több soproni helyszínre) pályázott nyelvtanfolyam indítására, csak a kövesdi pályázattal nyert. Hajrá Kövesd! - mondom erre, de küldöm biztatásom fociistáinknak is, akiktől a tavaszi szezonban nagyon várjuk, hogy elkényeztessenek bennünket! Akciót hirdettünk a Liliom utcai telkekre, melynek során sávosan áraztunk le őket. Három telek el is kelt már. További terveink közt szerepel egy szerkezetkész ház megépítése egy vállalkozóval való együttműködés keretében. A felépülő házat a sopronkövesdi használt házak és a telkek után érdeklődőknek tudjuk majd kínálni. Ha eladjuk, épülhet a következő. Azaz mindig csak egy házat kockáztatunk, azt is csak felesben a vállalkozóval. Ez történt az elmúlt hónapok alatt itthon, Sopronkövesden. Kívánok egy gyönyörű decembert, és várunk mindenkit az adventi, karácsonyi programokra! Keressék az új falunaptárt!

Talán még egy jókívánság is belefér a végére: BÜÉK!

Fülöp Zoltán
polgármester

FELHÍVÁS!

Sopronkövesdi Közös Önkormányzati Hivatal a hosszú téli estékre nyilvános programot szervez, melyhez keressük a jelentkezőket.

A program címe: Kövesdiek kalandozása itthon és a nagyvilágban

A program lényege: Januártól kb. 3 hetente, az önkormányzati hivatalban vagy a volt Idősek Klubjában vetítést tervezünk, melyen minden alkalommal más tarthat élménybeszámolót egy-egy jól sikerült kirándulásról, nyaralásról stb. A fényképes, számítógép segítségével bemutatott élménybeszámolót még érdekesebbé teheti illusztrációként a tájegység vagy ország zenéje, esetleg jellegzetes ételének kóstolási lehetősége. A technikát az önkormányzat biztosítja, illetve az esetleges kóstoltatás költségeit bizonyos keretek között vállalja. További ötleteket is várunk! Érdeklődni lehet Fülöp Zoltán polgármesternél. Tel: 30/940-5165



Szeptemberben nagy örömmel kezdtük újra az évet a gyerekekkel. Már nagyon várta mindenki, hisz ismét öt főre növekedett a csoportunk létszáma. Jelenleg négy kisgyermek Nagylózsáról, egy pedig Kövesdről jár hozzánk. Nagylózsi gyerekek: Sára, Bálint, Vince, Bende, a kövesdi: Réka. Közülük januártól hárman átmennek az óvodába, így szabadulnak fel férőhelyek. Nagy szeretettel várjuk az érdeklődő családokat, szívesen látunk mindenkit egy kis kötetlen játékra délelőttönként. Így közelebről is megismerkedhetnek a napközivel. Érdeklődni személyesen, illetve a csanakovesd1@gmail.com email címen is lehet.



A szeptember a beszoktatás jegyében telt. Azt mondhatom, az új gyerekek megszokták az itteni létet, sikeresen beilleszkedtek, jól érzik magukat.

Szeptember közepén tartottuk meg a Baba-mama klubot. Sokan eljöttek, aminek nagyon örültünk. A következő alkalom terveink szerint Mikulás környékén lesz, szeretettel várunk mindenkit.

Ebben a néhány hónapban az ősszel ismerkedtek a gyerekek. A kedvező időnek köszönhetően sok időt töltöttünk a szabadban, sokat sétáltunk. Kedvenc helyeink a tó, a patak. Sokszor mentünk háziállatokat nézni. Fontosnak tartom, hogy ne csak képekről, hanem élőben is megtapasztalják a látottakat. Őszi mondókákat, dalokat tanultunk, sokat meséltünk. Legkedvesebb számukra a Bogyó és Babóca őszi története. Ezenkívül gyümölcsöket, faleveleket festettünk, ragasztottunk.

Októberben nagy örömeinkre részt vehettünk egy bábelőadáson. Egyik kedd délelőtt pedig vonatra szálltunk, és elmentünk Sopronba. Nagyon jó volt látni a gyerekek örömét, hogy mennyire élvezik az utat, az állomáson a sok mozdonyt, vonatot.

Novemberben a Márton napra készültünk. Elkészítettem a lámpásokat, mivel fel is vonultunk az óvodásokkal együtt. Nagyon jól éreztük magunkat. Énekeltünk, mondókáztunk és libát is ragasztottunk. Az elkövetkező időszakban készülődünk a **Mikulásra** és a **karácsonyra**.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a gyerekek nevében is azon kedves kövesdieknek, akik gondoltak ránk, és régi, már nem használt játékaikat felajánlották a napközinek. **Köszönjük szépen!**

Csigó Adrienn

Suli hírek



Elkezdődött az iskola szeptemberben. A nyáron csodálatosan felújított iskolát örömmel vették birtokba a nebulók. Kissé dőcögve indult a tanév, mert eleinte német szakos tanárunk nem volt, majd pedig Mollí néni helyett nem találtunk angol szakos tanárt. Mára ez a probléma is megoldódott. Győri Edit igazgatónővel az élen teljes a tantestületünk.

Szeptemberben sokat kirándultunk a környéken, új tanulóink is hamar beilleszkedtek új osztályközösségeikbe. A Kulturális Örökség Napjai rendezvényein mi is részt vettünk, végiglátogattuk a színvonalas programokat. Jól éreztük magunkat. A legnagyobb sikere a "retrobusznak" volt, amellyel hatalmas köröket tettünk a faluban. Voltak osztályok, akik rá is zendítettek egy-egy vidám dalra.

Szeptember végén sikeresen lezajlott a papírgyűjtés. Tanulóink nagyon szorgalmasan gyűjtögettek. Október elején rendeztük meg a hagyományos Kistérségi Duatlont, melyen a környező általános iskolák is részt vettek. Tanulóink sikeresen vették az akadályokat, de a kupát idén is Peresztég vihette haza.

Nagyon színvonalas volt az október 6-i és az október 23-i ünnepi műsorunk.

Sok diákunk nevezett be levelezős versenyre. A meseismerő verseny területi fordulóján elsős tanulóink, Busi Alexandra továbbjutott a győri fordulóra.

Diákjaink nagy része színházberletet igényelt, idén már a felsősöknek is van lehetősége a színházlátogatásra. Alsósaink a Holdbéli csónakos című darabot, felső tagozatosaink a Helység kalapácsa című vidám darabot láthatták.

Most az idősök napjára készülünk, aztán hamarosan érkezik a Mikulás is közénk.



Őszi versek a második osztályosok tollából

Raffai Júlia: Vers az ősziről

Ősz, levélhullató.
Sok madár költözik el.
Sárgulnak a levelek...
Piros, sárga,
Zöld és barna.
Nini, ott egy fecske!
Szegényke!
Meggyógyítom, befogadom.
Majd tavasszal elengedem,
Repülhet majd a többivel.

Magyar Noémi: Itt az ősz

Itt van, itt van már az ősz!
Hullanak a levelek.
Alszik a medve a hegyekben,
Alszik sok kis állat a hegyekben.
A madarak elszállnak, hogy ne fázzanak.
És ha egy még itt maradna,
Örökbe fogadnám.

Pataki Marcell: Vihar

Nagy vihar, nagy vihar,
Túl nagy vihar,
Én nem szeretlek.
Vihar mondja:
- Ó! Nem szeretsz?
- Nem bizony!

Pataki Marcell: Ősz

Hideg ősz, viharos ősz.
Készül a medve
a téli alvásra,
a fák készülnek a
levélhullásra.

Csókané Maráz Kornélia



Szeptember 24-én **kirándulni mentünk az Agghegyre**. Reggel az ÖNO-ba érkezve még egyszer megnéztük a KÖN alkalmából szervezett babakiállítást. Persze lábujjhegyen, nehogy felébresszük a nagymama ágyában az igazak álmát alvó farkast. Meghallgattuk Hamupipőke madarainak énekét is. S mikorra már a kedvünk és az időjárás is derűs lett, elindultunk a hegyre. Útközben játszottunk kicsit a patakparton, s már fel is értünk a szőlőkhöz. Itt a szép napsütésben kiültünk a domboldalra, és jót lakmározunk a tízóraiból, mellé szőlőt is eszegettünk. Menet közben vidáman énekeltünk, és ha egy diót vagy almát találtunk a fa alatt, azt boldogan bekebeleztük. A legbátrabbak megpróbálhatták meghódítani a szalmabála-hegy félelmetes csúcsait is. Gyönyörű szép volt ez a kirándulás!

Nagyon népszerű falunkban a **szombati piaci nap**, ahová idősek, fiatalok egyaránt kilátogatnak vagy árusítóként, vagy vásárlóként. Ezen az októberi délelőttön is így történt, a ködös idő sem szegte kedvét senkinek sem. Ezúttal óvodás gyerekeinkkel kis őszi dalocskákkal, versekkel, mondókákkal örvendeztettük meg falunk lakóit. Szereplésünk végére a nap is megmutatta magát, jó volt látni az őszi verőfényben a sok kis boldog gyermekarcot, a hozzátartozókat, a látogatókat. Illatos kuglóf, üdítő várt minket a piaci sátor alatt, igazán jól érezte magát mindenki.

Immár 7. alkalommal került megrendezésre Sopronban, a Liszt Ferenc Művelődési Központban a gyermekek és felnőttek számára egyaránt érdekes és látványos **Vasútmodell kiállítás**. Elhatároztuk, hogy stílusosan, az alkalomhoz illően VONATTAL utazunk a kiállításra valamennyi óvodásunkkal. A gyermekek többsége szüleivel személygépkocsival közlekedik, így különleges élmény volt számukra a helyi vasúti megálló, a hangosbemondó. Az utazás során néhány kislány még énekelt is („Hegyek között, völgyek között zakatol a vonat...”). A kiállítás nagyon gondos, felkészült munkát tükrözött, a szervezés is kifogástalan volt, folyamatosan érkeztek óvodás csoportok és egyéni látogatók is. Mielőtt hazafele indultunk, a soproni vasútállomáson kiállított régi mozdonyról egy közös fényképet is készítettünk. A gyerekek nagyon sokáig meséltek élményeikről.

Október 21-én ismét ellátogatott hozzánk a **Csemeté Báb-színház**, ezúttal a Két kicsi bocs és a róka című mesét „hozták” magukkal. Régi ismerősök ők itt már minálunk, s reméljük, még sok-sok óvodásunknak nyújthatnak színvonalas meseélményt előadásikkal.

Márton napját az óvodában egy egyhetes projekt formájában ünnepeltük. Volt tollfosztás, mese a fonóban, párnát, dunyhát tömtünk képzeletben, s jót vigadtunk a tollasbálban. Sokat barkácsolunk, körjátékoztunk. Igazi libaformájú sütitket süttünk, mert a mondás szerint: „Aki Márton napján libát



nem eszik, egész évben éheznek.” Gyümölcspréssel gyümölcslevet készítettünk. A gyerekek nagy örömeire igazi vendégséget rendeztünk: szépen megterített asztalnál, gyertya mellett eszegettünk, énekeltünk. A hetes program zárásaként lámpásainkkal elsétáltunk a tóhoz, akár „száz liba egy sorba”. A vidáman menetelő „kislibáknak” mindenki nagyon örült a faluban.

Szeptember 2-án megkezdődött óvodánkban a **2013/14-es nevelési év**, mely mindjárt egy kis változással indult. Az Újkéren működő óvodánk immár nem tagintézményként, hanem feladat ellátási helyként működik, így a tagintézmény eddigi vezetőjétől ebben a minőségben meg kellett válnunk. Kolocz Józsefné Imeldának köszönjük eddigi vezetői tevékenységét, s óvodapedagógusként továbbra is körünkben köszöntjük. Óvodánk intézményvezető-helyettesi státuszát november 1-től Horváth-Pálla Barbara tölti be. Ezúton gratulálunk a kinevezéséhez, jó erőt, egészséget kívánunk feladatainak végrehajtásához. Ahogy az utolsó számban megígértük, egy sokkal szebb óvoda nyitotta meg ajtaját a gyermekek előtt. Az előtér tágasabb lett, s a folyosóval együtt új padlóburkolatot kapott. Megtörtént ezen helyiségek frissítő festése is. Az udvari játékokat újra festettük, és sajnos, a játékok felülvizsgálatakor kiderült, hogy azok egy része nem felel meg az előírásoknak. Ezért szükségessé vált a hiányosságok pótlása, ill. a gyermekek kedvenc várát le kellett bontatnunk. Gondolom, nem kell leírni, hogy mit éreztünk... - gyermekek és felnőttek egyaránt. De elkeseredésünk nem tartott sokáig, mert azt mondtuk, hogy megteszünk minden tőlünk telhetőt azért, hogy mihamarabb pótoljuk az elbontott várat. Ettől kezdve már csak azt kellett kitalálni, hogy miből tudjuk álmainkat valóra váltani. Így jött a papírgyűjtés ötlete: folyamatosan, az egész nevelési év során várjuk az otthon feleslegessé vált papirokat, újságokat. Bárki, bármikor behozhatja az óvodába, nagyon örülünk minden csomagnak. Felbuzdulásunkat látva, a fenntartó önkormányzat felajánlotta azt a segítséget, hogy a faluban a lomtalanítás során összegyűlt vas-hulladékot elszállíthatjuk. Az apukák segítségével sikerült megszervezni az október 5-i lomtalanítás felügyeletét. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki aktívan részt vett ebben a társadalmi munkában, amely által óvodánk 167.510 Ft-ra tett szert. Ez még nem elég arra, hogy udvari játékaikat bővítsük, ezért tovább folytatjuk a gyűjtögetést az Adventi forgatag és a Karácsonyi vásár keretein belül. S hogy ne csak magunknak gyűjtsünk, jött az új ötlet: gyűjtsünk az arra rászorulóknak is. Újszerű játékokat várunk, dobozba szépen becsomagolva, amit eljuttathatunk olyan kisgyermeknek, akiknek szülei nem tudnak ajándékokat, főleg játékokat elhelyezni a karácsonyfa alá. A „cipősdobozokat” az óvodában lehet átadni az óvó néniknek legkésőbb 2013. december 15-éig.

Mindenkinek meghitt készülődést kívánunk:

*Egyházi Mónika, Farkas Mihályné, Fülöpné
Hidegh Csilla, Horváth-Pálla Barbara*

Együtt

Az elmúlt fél év sok izgalmas programról és néhány fájdalmas eseményről szolt.

A nyár elején még teljes létszámban végigjártuk az Őrség közkedvelt helyeit. Örültünk, hogy többen eljöttek az egyesületi tagokon kívüli nyugdíjasok közül is! Hazafelé már épp olyan felszabadult és vidám volt dalolásuk, mint a már összeszokott csoportunké.

A nyár során sajnos elvesztettük egyik legvidámabb és nagyon fiatal társunkat. Megsirattuk, meggyászoltuk, de élni kell tovább...

A falu programjain továbbra is aktívan részt vettünk. A „Nyitott kemencék napja”-n finom kenyérrrel, buktával, túrósbugyorról, aranygaluskával és langallóval vártuk a hozzánk betérőket, akik közül többen az elkészítés fázisait is nagy érdeklődéssel követték nyomon.

Ugyancsak aktív részesei voltunk a Kulturális Örökség Napjai országos rendezvénysorozat helyi programjainak. Tagjaink közül választott zsűri bírálta a sütiversenyre beérkezett sok-sok finomságot és döntött arról, hogy melyik sütemény receptje és fotója kerüljön a 2014-es falunaptárba.

Ezzel egy időben a kiállító helyek egyikén mutatta be "kincseit" Gagyiné Anikó és Mihóczáné Margit. Büszkéek vagyunk rájuk és köszönjük, hogy képviselték azt a szellemiséget, amit mi is vallunk!

Szinte teljes létszámmal jelen voltunk a Haladás ösvény felavatásán, majd az azt követő túrát is sokan végiggyalogoltuk.

Összejöveteleinket továbbra is heti rendszerességgel tartjuk. A név- és születésnapok ünnepélyes megtartásán túl közös torna, éneklés és egy-egy előadás színesíti együttlétünket. A 6 alkalomra szóló színházberletünk biztosítja kulturális igényünk kielégítését.

Már tervezzük a karácsonyi vásár sütésprogramját, és az előzetesen bejelentett igényeknek is eleget tudunk tenni.

Tervezünk egy közös, karácsonyi ünnepséget is, ahova minden nyugdíjas korú, kövesdi lakost szeretettel meghívunk. Reméljük, hogy e vendéglátás többeket ráébreszt arra, hogy még idősebb korban is **együtt lenni jó!**

Biczó Szabolcsné



A Kövirózsa Kulturális Egyesület rovata



Az ősz folyamán hímzőkörünk újabb kalandos kirándulást élhetett át. Ezúttal Csongrád megyére esett a választásunk, azon belül is Hódmezővásárhelyre, mely számos és értékes örökséggel rendelkezik. Ezeket a meglévő és ma is haszná-

latos népművészeti értékeket szándékoztunk közelebből megismerni. Elsősorban a "vásárhelyi" hímzést, mely a rábaközi színvilággal és motívumaival sok hasonlóságot mutat, s mindkettőt gyapjú fonallal készítik. Alapanyaga kendervászon, melyet merített színezésű fonallal és paraszti eredetű mintákkal (gránátalmás, rózsás, poharas, tulipános, pillangós, stb.) varrnak ki. Árnyalt színeket – barnát, bordót, kéket - használnak, s az árnyalatokat úgy érik el, hogy egyszer, vagy többször merítik a növényi festékekbe. A város büszké értékeire, és intézményeire, a városházát és múzeumait gazdagon díszítik ezek a hímzések.



A vásznak után az agyag jeles megmunkálóját, Ambrus Sándor fazekas mestert kerestük fel belvárosi házában, mely egyben életmű kiállítás, múzeum és aktív műhely is 1989 óta. Személyisége és tárgyainak szépsége nagy gyönyörűségünkre voltak, legfőképp a "csúcsi" kerámiák fehér alapon kobaltkék mintázattal. Megtisztelő volt számunkra, hogy ezen életművet ebben az elrendezésben szerény csapatunk láthatta

először, mert a kiállítás hivatalosan csak pár nap múlva nyitott. Aki Hódmezővásárhelyre készül a jövőben, a Lánca utca 3. szám alá okvetlenül látogasson el, és számoljon az idő gyors múlásával!

További érdekessége a városnak a 2006-ban megnyílt Emlékpont, mely tulajdonképpen a helyi "Terror Háza".

A kommunista diktatúra áldozatainak állít emléket. A látogatás lelki terheit kissé megkönnyítik a bemutatott retro tárgyak, berendezések, reklámanyagok, melyek egy jókedvű időutazást eredményezhetnek.

Vásárhelyi körutunk után Szeged fontos épületeivel, adataival ismerttetett meg minket Dr. Somorjai Ferenc tanár úr, aki számos útikönyvet írt, ma is aktív – sportol, előadásokat tart, egyetemeken óraadó tanár. Lenyűgöző a tudása, szellemi frissessége. Élmény volt az a 3 óra, amit vele töltöttünk. A történelem és földrajz óra, valamint a pompás szegedi halételek elfogyasztása után hajóra szálltunk, és a Tisza vizéről is elméláztunk a szépségeken. Néhány népdal is eszünkbe jutott, melyben szerepel "szókesége" – az énekléssel nem zavartunk senkit...

Útban hazafelé Sándorfalvát vettük célba, mely települést Pallavicini Sándor őrgrof alapított az 1879-es szegedi nagy árvíz után, földeket adományozva a nincstelenné vált földművelő családoknak. Ma városi rangja van és több mint 8 ezren lakják. A Pallavicini-kastély állandó és időszakos kiállításoknak ad otthont, Emlékszobája az őrgrofi család, valamint cselédsége életébe enged bepillantást.

Ezzel az alföldi kirándulással ismét megbizonyosodtunk arról, hogy hazánk sok-sok egyedi kincssel rendelkezik. Lehajolni sem kell érte, szemmagasságban van, csak elébe kell menni és rácsodálkozni. Na és persze büszkének lenni, hogy mindez a miénk!



a Hímzőkör nevében:

Iváncsicsné H. Kriszta



Legutóbb megjelent cikkemben a fellendülő, és egyre nagyobb népszerűségnek örvendő sopronkövesdi helyi piac apropóján a hajdani piacról szoltam. Mint azt akkor ígértem, a mostani számban az egykori vásárról készítettem Önöknek egy kis összefoglalót.

A vásárok általában olyan városokban alakultak ki, amelyek az adott terület központjaként szolgáltak, járási vagy megyeszékhelyek voltak (Győr, Kapuvár, Szombathely), illetve az igazán nagy vásárok két, egymástól eltérő nagytáj találkozásánál kerültek megrendezésre (pl. Debrecen, Gyula).

A vásározó települések általában évente négy vásárt tartottak, minden évben ugyanazon a napon. Gyakori volt, hogy az egyik nap az adott város védőszentjének ünnepe volt, azonban alapvetően a vásári időpontokat a gazdasági év rendjéhez illesztették. Volt egy alkalom a tavaszi időszakban (ez számított a legjelentősebbnek), ekkor általában a jószág cserélt gazdát. A második alkalom június vége, július eleje, az aratást megelőző időszak, ekkor az ahhoz szükséges eszközöket szerezték be. Szeptemberben és októberben a termények, állatok eladására, vásárlására került sor a teletetés előtt. A téli vásár pedig túlnyomórészt ruhaneműk beszerzésére szolgált.

A vásárok különböző, egymástól helyileg is elhatárolódó részekre tagolódtak: a város belsejében található kirakodóvásárra, ahol kézműves portékák közül lehetett válogatni, valamint a termény és állatvásárra, amit a településen kívül találhattak az érdeklődők. A vásárok gyakran három, vagy négy napig is tartottak. Vásári időszakban igyekezett a település megfelelő helyet, szállást biztosítani a vásárba akár kereskedőként, akár vásárlóként érkezőknek. Sokan nem csak vásárlási céllal érkeztek, remek alkalmat kínált a vásár régi ismerősökkel való találkozásra, vagy új ismeretségek kialakítására is. Gyakori ismerkedési lehetőség volt a



még hajdon, illetve nőtlen fiataloknak. Azonban egy dolog szinte kötelező volt, a kisgyermeknek és asszonyoknak vásárfiát vinni.

Nem csak árucserre folyt a vásárok alkalmával, (tehát nem pusztán gazdasági szerepük volt) hanem jelentős társadalmi színtérként is szolgáltak, hiszen közösségalkotó, formáló és fenntartó alkalomként is megnevezhetjük.

Ugyanez a jelenség figyelhető meg „kicsiben” a mi helyi piacunkon is, hiszen sokan nem csupán vásárolni megyünk ki, hanem kicsit körülnézni, váltani pár szót a kofákkal, a többi vásárlóval, informálódunk a helyi hírekről, szemügyre vesszük az eladásra kínált árukat, megnézzük az éppen aktuális kulturális kínálatot, s vásárfiával, vagy a nélkül térünk haza.

Szeretném megköszönni megtisztelő figyelmüket és azt, hogy időt fordítottak munkáim elolvasására, remélem örömeiket lelték bennük. A továbbiakban a rovat nem fog megszűnni, egy szakmailag is hozzáértő, megnyerő stílusú, már korábban újságunk vendégeként is szereplő szerkesztő, Raffai Péter pártfogását kértem számára. Kérem, fogadják az ő sorait is sok szeretettel, érdeklődéssel.

Köszönöm a Mozaik szellemi atyjainak a lehetőséget, - megtisztelő, hogy egy ilyen remek helyi kezdeményezés elindítóit közt lehettem, - szerkesztőtársaimnak a közös munka örömét, örülök, hogy tapasztalatainkban, sikereikben osztozhattam. További munkájukhoz sok sikert, jó egészséget és örömteli perceket kívánok!

Dani Krisztina

Forrás: Balassa Iván-Ortutay Gyula: Magyar néprajz. Corvina Kiadó, 1979

Kép forrása: <http://mek.oszk.hu/02700/02789/html/34.html>

Mozgásban a falu



2013. október 26-án került sor az év utolsó előtti túrájára, a Lomhullás túrára. Köszönhető talán a Kisalföldben megjelent hirdetésnek, nagyon sokan, és legnagyobb meglepetésünkre sok helyről, Sopronból, Fertőszentmiklósról, Kapuvárról, Nagylózsról, Albertirsáról, Győrből érkeztek túrázók. 92 fővel indultunk el. Nem volt hideg, de a fű és a levelek nedvesek voltak. A köd senkinek nem szegte kedvét. Első megállónk a Haladás ösvény volt. Itt elhelyeztünk egy táblát Bolter László emlékére, aki ezt a területet felajánlotta nekünk, túrázóknak. A tábla avatásán Fülöp Zoltán polgármester felolvasta a szeptemberi számunkban megjelent írást, amelyben Biczó Szabolcsné Németh Teri emlékezett meg „Barátjunktól”. Végül a nyugdíjas klub tagjai egy éneket adtak elő. Bolter Lászlóné könnyeivel

küszködve mondott köszönetet.

Továbbindultunk sok kis megállóval, hogy bevárjuk a kisgyerkőcöket, akik egyre nagyobb létszámban és egyre lelkesebben vesznek részt a túrákon. Megcsodáltuk a matuzsálemi korú tölgyeket, a gyönyörű őszi tájat, megpihentünk egy pillanatra az Égettánál. Innen a Pásztor-képig mentünk, ez volt túránk legtávolabbi pontja, ezután már visszafelé vettük az irányt. Következő megállónk a Mária-kép volt. Az utolsó szakasz a kápolnához vezetett, ahol a Széchenyi Vadásztársaság elnöke és kis csapata várt bennünket egy finom vadgulyással, a büfét Bors Péterék szolgáltatták. Nagyon kellemes túra volt, a 10,7 km-es távot 4 óra alatt teljesítettük. Öröm volt megismerni sok, számunkra idegen embert, akiknek büszkén mutattuk be kis közösségünket és Sopronkövesdet. Ígéretet kaptunk arra, hogy visszatérnek.

Remélem, mindannyian szép őszi élményekkel tértek haza! Itt ragadom meg az alkalmat és emlékeztetek mindenkit, hogy december 21-én 18 órakor indulunk az év utolsó túrájára, a Holdfény túrára, melyre szeretettel várunk minden érdeklődőt. Kérem, figyeljék a hirdetőtáblát, ahol idejében értesülhetnek a jelentkezés részleteiről.

Kottrik Zoltán

Az év utolsó hónapjaiban régi népszokásokra emlékezünk. Ma már csak az idősek emlékezetében él a halottak napja előestéjén való harangozás. Mindenszentek napján a falu legényei a temetői litánia után meghúzták az összes harangot, majd csapatokba verődve bejárták a szőlősgazdák házeit és ezt mondták: „*Mi szegény harangozók harangoztunk minden meghóttért, a maguk halottaiért is, ne sajnáljanak tőlünk egy pohár bort.*” Majd a bort felhajtva így folytatták: „*Adjon az Isten a meghóttaknak örök nyugalmat.*” A szokást az 1950-es évek elején hagyták el.

December 13-án a katolikus egyház Szent Lúcia szűz és vértanúra emlékezik. Luca napja egyike azoknak a napoknak, amelyhez gazdag hiedelemvilág párosult. E napon a falu legényei csoportba verődve járták a házakat, mindegyik egy-egy köteg szalmával és hosszú bottal felszerelve. A háznál hosszú verset mondva – tele jókívánságokkal – elszórták a szalmát, hogy „a tikok jól tojjanak”. Ezért bort, diót, almát, a kisebb gyerekek néhol pénz is kaptak. Így volt az 1940-es években. (Egy másik változat szerint másnap reggel visszatértek, és ekkor szórták szét a szalmát.) Luca napján a házba először csak férfi léphetett be, és tilos volt a ház körüli munka, ún. dologtiltó nap volt. Bár a versnek ismerjük egy archaikusabb formáját is, az alábbi változat terjedt el Sopronkövesden. Természetesen így is lehetnek apróbb, főként stilisztikai eltérések az egyes változatok között. Most abban a formában álljon itt a köszöntő első, hosszabb versszaka, ahogyan régen, 60–70 évvel ezelőtt mondhatták. Népi nyelven, „kövesdiesen”. (Az í-zés már az 1800-as évek elején is megfigyelhető Kövesd nyelvjárásában, korabeli dokumentumok alapján.)

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Szabad-e lucázni?

Aggya Isten, hogy több szentek Luca napját megírhessek,
Bikével, erővel el is tőthessük!
Aggyon Isten bort, búzát, bikességet,
Ha meghalunk, lölkünknek örök üdvösséget!
Tiétek disznájának ollan vastag szalannája legyen, mint a templom fala,
Orja, mint a mestergöröndája!
Tiétek kóbászuk ollan hosszi legyen, mint a falu hossza!
Zsirgyok annyi legyen, mint kútba' a víz!
Tojásuk annyi legyen, mint ígen a csillag (csillag)!
Pínzek annyi legyen, mint pelvakutyóba' a pelva!
Tikaik, lúdajok jó tojók legyenek, úgy megüllenek a fészkekön,
Mint én ezen a törzsökön!
Fejszejök, furajok úgy megállon a helibe', mint cserfa a tövibe'!
Szekezőknek kereket, hordajukba fenőket, ezek szegin (szegény) lucázók hadd igyanak ölöget!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Karácsony közeledtével még egy népszokásról is meg kell emlékeznünk. Régente szentestén éjfélig jártak a betlehemesek, három legény pásztornak öltözve. A karácsonyi pástorozás leglátványosabb része Trifiris, Maksus és az Öreg pástor tartalmas párbeszéde volt, alkalomhoz illő énekekkel. Az 1940-es években már iskoláskorú gyermekek járták a házakat és köszöntötték az ott lakókat. Öltözetük rossz kabát, báránybőr sapka volt, s kezükben botot tartottak, melyre láncokat, vaskarikákat akasztottak.

Most lépünk át a múltból a jelenbe. Régi népszokásaink közül – amelyekből most csak néhányat választottunk ki –, ma már csak „mutatóban” láthatunk egyet-kettőt, legfőképpen a húsvéti locsolást és tojásfestést. Ezelőtt 5–10 évvel még jártak a lucázók, ma már ez a szokás is alábbhagyott. Rajtunk múlik, megengedjük-e, hogy felülírják a néphagyományt az angolszász és más kultúrkörökből származó újabb, netán divatosabb szokások...!

Kelemen Dávid

Források: SOPRONI Elek: A kultursarok gondjai. Sopronvármegye szociális és gazdasági viszonyainak feltárása. Bp., 1940. és levéltári adatok alapján. A verset elmondta *Borza Ferenc, köszönet érte.*

Érdekesesség: A közelmúltban, októberben volt az egykori ÁFÉSZ bolt (ma Coop ABC) ötven éves. Egy magánházból kialakított üzlet helyén épült fel 1963-ban

A KÖZÖS ÖNKORMÁNYZAT ÚJABB BEMUTATKOZÓ TELEPÜLÉSE RÖJTÖKMUSZAJ



Rőjtökmuzsaj 431 fős kistelepülés, mely a Fertőszentmiklóst Kőszeggel összekötő közút mentén helyezkedik el. A települést kettészeli az Ikva-patak. Sajnos az elmúlt 20 évben a lakosság száma folyamatosan csökkent. Óvodánkba 16 kisgyermek jár, közösségi házat, önkormányzati konyhát működtetünk. Az önkormányzatiság elmúlt 20 évében településünk új faluházzal, közművekkel, parkokkal, játszótérrel, buszmegállókkal gazdagodott, amelyekhez - szinte kivétel nélkül - pályázati támogatást sikerült igénybe vennünk. Kiépült szennyvízhálózatunk egy természet-közeli, nádas megoldású szennyvíztisztítóval, s új egészségházat is építettünk. Jelenleg a volt általános iskola épületének külső és belső átalakítása folyik, amelyben a közösségi ház, könyvtár, tornaterem, helytörténeti kiállítás és a civil szervezetek kapnak helyet. 2014-ben a ravatalozónk felújítására kerül sor. A csapadékvíz elvezetése, járdáink teljes mértékű, illetve útjaink egy részének felújítása még várat magára.



A település jó levegőjű, erdőkkel körülvett, tiszta kistalu. A múlt emlékeit mutatják műemlék jellegű szobraink, kápolnáink, templomunk, a vízimalom és a kastélyszálloda. Fogadják ízeltől képes összefoglalónkat!

Rőjtökmuzsaj 2013. január 1-jétől a Sopronkövesdi Közös Önkormányzati Hivatal tagja, azt megelőzően Ebergöc községgel közösen, körjegyzőségi formában látta el feladatait.

Községünk csendes, nyugodt környezete vonzó a pihenni, kikapcsolódni vágyóknak. Látogasson el hozzánk!

Fücsökné Torma Livia

Családtervezés



A családtervezés egyrészt a születendő gyermekek számának, születési idejének tudatos, felelősségteljes megtervezését jelenti, másrészt pedig a nem kívánt terhességek elkerülését. De sokat tehetünk azért is, hogy egészséges gyermekek jöjjenek a világra. Mostani cikkemben ehhez szeretnék segítséget adni.

Amikor még a párkapcsolat nem érett meg a gyermekvállalásra, fontos a megbízható fogamzásgátlás. Stabil párkapcsolatban már 16-17 éves kortól akár 45-50 éves korig legbiztonságosabb, legkényelmesebb módszer a fogamzásgátló tabletták. A modern tabletták hormontartalma már olyan alacsony, hogy csak ritkán jár szedésük enyhébb nemkívánatos következményekkel, ennél a nem kívánt terhesség megszakítása sokkal több testi és lelki megpróbáltatást jelent. A szedendő tabletták típusának kiválasztását mindig bízunk nőgyógyász szakorvosra. Ha már bevált gyógyszert használunk, háziorvosnál is fel lehet íratni, de évente egyszer ajánlott nőgyógyászati szűrésre és laborvizsgálatra elmenni.

Aki alkalmi párkapcsolatot létesít fontos, hogy a gyógyszeres fogamzásgátlás mellett óvszert is használjon, mivel a nemi úton terjedő betegségeket csak ezzel előzheti meg.

Amikor eljön a gyermekvállalás ideje nagyon lényeges, hogy a teherbe esés ne érje felkészületlenül a nő szervezetét, és a család lelkileg, anyagiilag is kész legyen egy új jövevény fogadására.

A gyermekvállalás tudatos előkészítésének első lépése, hogy a családtervezők átgondolják van-e családjukban esetleges öröklődő rendellenesség, fontos tudni a korábbi terhességek, szülések után felismert genetikai betegségekről, fejlődési rendellenességekről, hogy ismételt előfordulásukat elkerülhessük. Ha a családtervező nőnél olyan betegség áll fenn, amely a terhességet veszélyezteti (pl. epilepszia, cukorbetegség, pajzsmirigybetegség, magas vérnyomás, daganat, vese- és májbetegség, szív- és érrendszeri vagy vérképzőrendszeri ártalom, sokizületi gyulladás, nemzőszeri elváltozás stb.), akkor fontos a kezelőorvosnak jelezni a gyermekvállalási szándékot, hogy ő is segíthesse a felkészülést.

Ezután következzen egy szűrés jellegű nőgyógyászati vizsgálat, amivel az esetleges gyulladások, szexuális úton terjedő betegségek, hormonális zavarok felismerhetők, és még a várandósság előtt kikezelve. Így megelőzhető a kora terhességi gyógyszersedések, orvosi beavatkozások. Amennyiben a nő nem volt gyerekkorban rózsahimlős és bárányhimlős, ajánlott ezek ellen védőoltást kérni a háziorvosnál.

A családtervező férfi nemzőképességét mikroszkópos spermavizsgálattal lehet ellenőrizni. Ilyen vizsgálatot a soproni kórházban az urológiai osztályon működő andrológiai szakrendelésen is végeznek.

A fogamzásra történő felkészülés optimális ideje három hónap.

Ennek kezdetekor helyes abbahagyni a fogamzásgátló tabletták szedését, és a pár mindkét tagjának fokozottan betartani az egészséges életmód hét alapelvét: Táplálkozz egészségesen! Csak mértékkel fogyassz szeszes italokat! Ne dohányozz! Találj örömet munkádban! Kerüld az idegi kimerültséget! Mozogjál sokat szabad levegőn! Aludj jól, eleget!

Az ez idő alatt szedett folsavtartalmú készítményekkel kivédhető a fejlődési rendellenességek jelentős hányada (elsősorban a nyitott gerinc és a koponyahiány). Ezek a magzatvédő vitaminok recept nélkül, bármelyik patikában beszerezhetők.

A három hónapos felkészülés alatt a reggeli ébredési hőmérséklet mérésével meghatározható a ciklus termékeny időszaka. Normál ciklus (28 napos) esetén a peteérés a 14. napon történik, a termékeny napok az ezt megelőző 3-4 napon vannak, ilyenkor a testhőmérséklet megemelkedik. A siker érdekében ezeken a napokon töltsenek a párok minél több időt együtt.

Amennyiben az ébredési hőmérséklet három héten túl mérve is magas marad, és a következő vérzés kimarad, érdemes elvégezni az otthon is használható terhességi tesztet. Remélem, a pozitív eredmény minél több kövesdi családban okoz majd boldogságot az elkövetkező években. Kívánok minden gyermekre vágyó párnak egészséges kisbabát, testvéreket a gyerekeknek, unokákat az erre vágyó anyáknak, apáknak.

Családtervezési tanácsadásra is várom az érdeklődőket a védőnői tanácsadóban, kedd és csütörtöki napokon 8-10 óra közt. Kérdéseiket feltehetik a vedono.nagylozs@gmail.com címen, vagy a 06 70 776 29 04 telefonon.

Virágh Imréné Kati védőnő

A Vöröskereszt Helyi Szervezetének beszámolója

Idén is a Sopronkövesdi Általános Iskola adott otthont november 17-én, az immár 11. alkalommal megtartott Idősek napja rendezvényünknek, mely az önkormányzat támogatását (is) magáénak tudhatta.

Reméljük, hogy szép délutánt éltek át azok a nagymamák és nagypapák, akik elfogadták meghívásunkat. 108 terítéket tehettünk az asztalokra.

Színvonalas műsorral készültek az iskola tanulói. Citerákkal, majd versekkel, gitár és fuvola kísérette dalokkal köszöntötték a megjelenteket.

Tanáraik – Horváth Krisztina és Csókáné Maráz Kornélia – munkáját is dicsérték a tapsok.

Az érzelmek és hangulatok a felvidéki énekesek nóta és operett műsora alatt teljesedtek ki. Dóka Zsuzsa és Bösi-Szabó László személye mindenkit magával ragadott, sok szempár könnyektől csillogott...

A műsor után finom étek került az asztalokra a Fehér Csárda jóvoltából, majd a már hagyománnyá vált tombola következett. A helyi vállalkozók bőkezűségét dicséri, hogy nyereség nélkül nem maradt senki sem. Köszönjük nekik a felajánlásokat!

Az est további részében Kantó Géza szolgáltatta a zenét, többeknek a talpalávalót.

Az ünneplés 21 órakor, a „**Szeressük egymást gyerekek**” című örökzöld éneklésével zárult.

Találkozunk jövőre is mindazokkal, akik jelen voltak, s jöjjenek el azok is, kik távol maradtak!

Szervezők



Ki Márton napján libát nem eszik, az egész évben éheznek!

Bizonyára sokak számára ismerős a mondás, és meg is ragadják az alkalmat, hogy Márton nap környékén elfogyassanak egy libatoros ebédet, vagy vacsorát. De nem csak novemberben illik ez a fenséges étel az asztalainkra, hanem a karácsonyi teríték méltó koronája is lehet mind a liba, mind a kacsa húsa.

Ezen szárnyasok combját házilag is aránylag könnyen elkészíthetjük. Az alapanyag a nagyobb élelmiszer áruházakban egyedi kiszereelésben hozzáférhető.



SÜLT KACSA-, VAGY LIBACOMB ELKÉSZÍTÉSE:

A húsokat rakjuk egy megfelelő méretű edénybe. Szórjuk rá a fűszereket: sót, durvára őrölt borsot, szárított kakukkfűvet, majoránát, pár gerezd aprított fokhagymát. Alaposan forgassuk össze a fűszerekkel! Zsiradékot ne használjunk, mert a bőr alól az ki fog sülni. Rakjuk tepsibe, kezdjük el a sütést légkeveréses sütőben, 150 fokon. 40 perc elteltével vegyük ki és öntsük le róla a kisült zsiradékot. Reszeljük rá egy narancs héját, és készítsünk el egy méz- vörösbor- narancslé keveréket, amellyel meglocsoljuk a húsokat. Tegyük vissza a sütőbe, majd 100 fokon süssük puhára (kb. 3 óra hossza).

Amikor megpuhult, a bőrét grillezzük piros ropogásra. Köretnek készíthetünk petrezselymes főtt burgonyát, párolt káposztát, vagy flambírozott gyümölcsöket. Jó étvágyat kívánok hozzá!

Balics József



Kövesdi Kertész



A paprika nemzetség valamennyi faja Közép-, illetve Dél-Amerikából származik. Az ott élt őslakosok nem csak ismerték, de termesztették is a különböző paprikafajokat.

Európába Kolumbusz orvosa hozta magával az első növényeket, amelyek a mai díszpaprika típusokra hasonlítottak, nem csoda, hogy kezdetben dísznövényként termesztették színes bogójáért. Fűszerként csak lassan hódított teret magának, azonban amikor Napóleon 1806-ban kontinentális blokádot rendelt el, ezáltal többek között az indiai bors behozatala is lehetetlenné vált, annak pótlására fűszerpaprikát kezdtek használni. A paprika magyarországi megjelenése egyéb más Amerikából származó növényhez viszonyítva nagyon korai. Nem tudni pontosan, hogy mikor és honnan érkeztek hazánkba az első paprikamagok, az azonban bizonyos, hogy már 1570-ben díszlett Zrínyi Miklós nevelőanyjának, Széchy Margitnak a növényi ritkaságokat gyűjtő kertjében „vörös török bors” néven. A Kárpát-medencében való megjelenésében a törököknek minden bizonnyal nagy szerep jutott, erre utal a „török bors”, „tatárkabors”, „pogánybors” elnevezés is. Egyik vélemény szerint török közvetítéssel, a Balkánon keresztül vezetett a paprika útja hazánkba. A másik nézet szerint éppen azért került be az országba, mert a törökök lezárták kereskedelmi útvonalainkat kelet felé, ahonnan a borsot importáltuk, és annak pótlására a portugálok közvetítésével jutottunk hozzá. A magyar „paprika” elnevezés az 1700-as években bukkant fel először írásos emlékeinkben, a bors görög neve alapján lett belőle peperis, piperis, majd felfedezhető a bors délszláv neve a papar is. 1724-ben tűnt föl először a magyar paprika név.

Első termesztő körzetei Szeged és Kalocsa környékén alakultak ki, ahol Európában Spanyolország után a legnagyobb mennyiségben állítottak elő fűszerpaprikát, ami az 1831-ben fellépő kolerajárvány alatt mint megelőző gyógyszer terjedt az országban.

A csípős paprikák csípősségét, a kapszaicionidoknak, ezek

is főleg a kapszaicinnak köszönhetjük. Ez a vegyület véd sok rákkeltő vegyület károsító hatásától, emellett serkenti a vérkeringést és csillapítja a lázat. Segít a gyomor- és patkóbélfekély kialakulásának megelőzésében, serkenti az emésztőnedvek elválasztását, ingerlő hatása miatt egyik fontos összetevője a könnygáznak.

Aki a paprikát nem szereti, még Nobel-díjas is lehet! Miképpen lehet ez? Szentgyörgyi Albert professzor a Nobel-díjat nem a C-vitamin felfedezéséért kapta, - amelyet a paprika húsa tartalmaz - hanem annak nagy mennyiségben történő izolálásáért (kivonásáért). A tudósok már tudták, hogy van ott valami, de nem tudták kimutatni, mígnem eljött a professzor ideje. Szegedi lévén felesége a vacsorához minden alkalommal paprikát is feltálat. A professzor ugyan nem szerette, de békeszerető ember volt, így mindig ügyesen a zsebébe csúsztatta a szeleteket. Egyik nap kísérletei közben keze a zsebébe tévedt, és az ott talált fonnyadt paprikát kezdte vizsgálni. Amikor a mikroszkópba nézett, már tudta, sikerült azonosítani a keresett anyagot. A piacon a kofák el sem tudták képzelni, hova tolja Szentgyörgyi professzor talicskaszám a paprikát. A kinyert anyagot aszkorbinsavnak nevezte el, ugyanis jó ellenszernek bizonyult a skorbut ellen. Legnagyobb mennyiségben a teljesen érett boggyókban található meg a C-vitamin. A paprika mellett a citrusfélék, a fekete ribizli, a csipkebogyó is nagy mennyiségben tartalmaz aszkorbinsavat, amely az immunrendszer tökéletes működéséhez nélkülözhetetlen. Mivel a C-vitamin a vízben oldódó vitaminok közé tartozik, így szervezetünkben nem raktározódik, ezért folyamatos pótlásáról gondoskodni kell.



Kazinczy Péter

Amikor e sorokat írom, még október van. Októberben minden este rózsafüzért imádkozunk a templomban. Még hallom kezdőénekünket: „Uram jó nekünk itt lenni, a Te szent hajlékodban...”

Otthonaikban is sokan imádkozzák a rózsafüzért. Ujjászerveztük a régi Rózsafüzér Társulatot, akikkel a hónap első vasárnapján közösen is imádkozunk. Szeretettel várunk új imádkozókat. A közösséghez tartozás feltétele, napi egy tized rózsafüzér elimádkozása.

A legenda szerint egy jámbor szerzetes gyakran és szívesen mondott el ötven üdvözlégyet egymás után. Egyszer imádságát követően látomásban megjelent előtte Szűz Mária, s homlokát ugyanannyi rózsából font füzér díszítette, mint ahány üdvözlégyet elmondott a szerzetes. Innen a rózsafüzér elnevezés.

Miért imádkozzuk a rózsafüzért?

Boldog II. János Pál pápa, akinek a legkedvesebb imádsága a rózsafüzér volt, így ír erről:

”A Szentolvasó imádkozása közben leszáll szívünkre a Szentlélek, mint ahogy pünkösdkor szétáradt Isten Lelke a tanítványokra. A rózsafüzér imádság legmélyebb titka abban rejlik, hogy az Irgalom Anyja kérleli a Szentlelket. Így vezet minket Jézushoz, majd ezáltal a hit erejéhez, hogy őszintén és erőteljesen hinni tudjunk Istenben. Megváltottatja életed, s családod életét is. Megismered az Urat, az ő örök dicsőségét. Isten Lelke száll le rád és elhozza szívedbe a békét.”

Az imádság ereje ma is megtapasztalható. Egyik este a fájdalmas rózsafüzért imádkoztunk a templomban. Az imaóra után hárman tovább folytattuk az imádkozást egy beteg testvérünkért. Kértük a Szűzanya segítségét, a Szentlélek gyógyító erejét, és testvérünk érezhető módon tapasztalta a Szentlélek kiadását. Azóta állapota javult, és rendíthetetlen bizalommal várja teljes gyógyulását.

Amikor az újság megjelenik, már a karácsonyi várakozás idejét éljük. Az adventi időszakban hétfőn, szerdán és pénteken reggel vannak a szentmisék. A készülődés legszebb módja, ha ezeken részt veszünk. Sosem késő elkezdni az imát, hogy felfedezzük a kincset: Isten lelkét, fényét és erejét.

Pék Zoltánné

A Szent Keresztfa felmagasztalása elkövetett bűneink megbocsátásáért

Irgalmas Jézusom, hódolva borulok le előtted irgalmasságodat kérve.

Szent Kereszted alatt összeroskadva találunk. Szerető Édesanyád fájdalmát látjuk szent Fia szenvedésén. Ezt a nagy fájdalmat szeretnénk enyhíteni a Szentlélek Isten segítségét kérve életünk minden napján. Imádságunk legyen mindig kedves előtted! Kéréseinket mindig szívesen meghallgatod hitünk megvallásával.

Igaz, hű gyermekeidként szeretnénk mindennapi életünkben szent akaratod szerint élni. Légy irgalmas hozzánk, Te végtelenül jó és irgalmas Isten! Köszönjük, hogy a mennyország örököséivé tettél bennünket Szent Kereszted által. Jézusom, áldj meg minket mindennapi életünkben! Add, hogy mindig szerető szent nevedben kezdhessük napjainkat!

Engesztelő imáinkban kérjük a Szentlélek Isten segítségét családunk, betegeink számára és minden bűnös lélekre. Légy mindennapi vendégünk a szentáldozásban, találkozásunk öröme és hitünk megvallásában!

Horváth Ernőné Annus néni

Sopronkövesden megalakult az Assisi Szent Ferenc Karitászcsoport.

A Karitászcsoport a katolikus egyház hivatalos segélyszervezete a világ minden pontján tevékenykedik.

Csoportunk célja, hogy önzetlen szeretettel segítsük a szükségét szenvedőket. Eredményességünk az együttes munka gyümölcse.

Szeretettel várunk minden csatlakozni kívánó testvért és nővért.

Szalayné Csígyó Hajnalka

Karitászcsoport vezetője





Évadzáró gondolatok a helyi termelői piacról



Egy mondatban ennyit mondhatnék: **A termelői piac elérte a célját!**

Rohanó szupermarketes világunkba sikerült egy picit visszavarázsolni a régi piacok hangulatát. A jégverés ellenére eljöttek az őstermelők a portékáikat árulni, igaz kevesebben voltunk helyiek, mint szerettem volna. Talán jövőre! Köszönet az első Bátoroknak! Igyekeztünk jó minőségű zöldségekkel, gyümölcsökkel várni a vásárlókat, s színesíteni a kínálatot kecskesajttal, dió készítményekkel, lekvárokkal, szörpökkel, házi sütésű kenyérral, kézműves termékekkel, hogy mindenki megtalálja a kedvére valót. S ha nálunk nem sikerült, hát akkor a bolhapiacra... A falu lakossága, sőt később a vidékiek is - várakozásainkat felülmúlva - folyamatosan látogattak minket. Szép pillanat volt a megnyitó is, sokan voltak! Amikor először hallottam a „de rég láttalak” kiáltást, amikor kisebb csoportok alakultak ki, - hol a kismamák babakocsikkal dugták össze a fejüket, hol a férfiak álltak karéjba beszélgetni - megdobbant a szívem. A cél ez volt: legyen egy hely, ahol talán olcsóbban, de mindenképpen hazait vásárolhatunk, ráérősen, kicsit meg-megállva, beszélgetve! A tanuló-pénzt is megfizettük már a sárgabarack akcióval. Így talán jövőre, tanulva a saját hibáinkból, még jobb piacot tudunk létrehozni, s egyre többen jönnek el hozzánk szombat délelőttönként. Várjuk ötleteiket, mivel tehetnénk még vonzóbbá a Sopronkövesdi Helyi Termelői Piacot!



Szalai Rózsa Katalin, a piac háziasszonya

Háztartási praktikák



Mire ez a lapszámunk megjelenik, már benne leszünk az karácsonyi készülődésben. Ilyenkor mindenki a legfinomabb ételekkel szeretne kedveskedni a szeretteinek, így aztán az ételeink külső megjelenése sem mellékes. Ebbe belegondolva - és felidézve saját készülődésemet az ünnepre - eszembe jutott, hogy hozzám hasonlóan másoknak is okozhatott már fejtörést a várva várt bejgli külleme, vagy a mézeskalács díszítése. Ott van még a feleslegesnek tűnő tojás sárgája vagy fehérje, és a sok maradék étel, amit vétek lenne kidobni.

A sort a bejglivel kezdem, amit bizony sokszor a „már megint kirepedt” felkiáltással üdvözöltem a sütőből kivéve, ezért újabb kutatásba kezdtem, és ha velem együtt kipróbálják az újonnan talált praktikákat, remélem, idén karácsonykor elégedettek leszünk a bejglink külső megjelenésével is, mert az izre bizony eddig sem volt panasz.

A **bejgli** töltelékének készítésekor csak annyi folyadékot szabad használni, hogy morzsálékos állagú maradjon. Ha sok a folyadék, akkor süléskor sok gőz keletkezik, ami csak úgy tud távozni, hogy kirepeszti a tésztát. Fontos sok helyen, és jó mélyen megszúrkalni a bejglit, hogy a gőz távozni tudjon. Arra is vigyázzunk, hogy csak teljesen kihűlt töltelékkel kenjük meg a tésztát.

A **mézeskalács esetében** sütés előtt a szépen kiszaggatott formákat kenjük meg tojás fehérjével, ettől szép fényesre sül a felületük. Díszítésnél nagyon fontos, hogy csak a teljesen kihűlt tésztát szabad díszíteni. A díszítő máz álljon egy tojásfehérjéből, amihez 3-4dkg porcukrot keverünk, és pár csepp citromlé. Lényeges, hogy mindezt addig kevergessük, amíg a keverék már csak lassan folyik le a kanálról, mert akkor már jól formázható az írómáz.



Maradékok felhasználása, tárolása:

- A megmaradt tojássárgáját pár napig eltarthatjuk hűtőben anélkül, hogy kiszáradna, ha a még egészben lévő sárgát óvatosan egy csészébe csúsztatjuk és hidegvizet öntünk rá
- A tojásfehérje tiszta edényben egy évig is eláll a fagyasztoóban, de nem is kell egy évet tárolni, hiszen tavasszal már vehetjük is elő az eperhabhoz.
- A megmaradt levelezőzöldségből készülhet franciasaláta-alap, csak ki kell egészíteni a többi hozzávalóval.
- A sült vagy főtt húsok szintén hasznosíthatóak, mivel készülhet belőlük húspástétom darálással és fűszerezéssel, valamint felhasználhatjuk tölteléknek gombafejekhez, paradicsomhoz, és még töltött húsos palacsintába is kiváló.

Végezetül néhány tanács arra vonatkozóan, hogy a sütemények minél tovább frissek maradjanak:

- - A kalács és az aprósütemények frissen tartására legalkalmasabb egy fém doboz. Érdemes egy szelet almát is elhelyezni a dobozban, mert ez sem kiszáradni nem engedi a süteményeket, de még a meg nem puhult mézeskalács is puha lesz tőle.
- - A bejgli frissen felvágott felülete nem szárad ki, ha egy szelet friss kenyeret teszünk rá, és úgy csomagoljuk folpackba.

Remélem találtak néhány hasznos ötletet. Örömteli készülődést kívánok!

Kissné Fekete Andrea



Kövesd válaszol

Mi a véleménye az új szemétszállító cégről, az STKH-ról (Sopron és Térsége Környezetvédelmi és Hulladékgyűjtési Kft.)?

Mészáros Istvánné: Elégedett vagyok a szemétszállító cég szolgáltatásával. Örülök ennek a fajta gyűjtésnek, mivel így a szemétszállítás kapacitása megnőtt. A szelektív hulladékgyűjtést hasznosnak és környezettudatosnak tartom. Véleményem szerint sokkal jobb a sárgacsekkes befizetés is, mint korábban a személyes díjfizetés. Azt kifogásolom csak, hogy a szelektív hulladékgyűjtésre használatos sárga zsákot nem rakják be teljesen a postaládába, és onnan eltűnik.



Keresztes Ferencné: A szállítási időpontok gyakorisága számunkra megfelelő, mivel műanyag hulladék épp akkora mennyiségben keletkezik a háztartásunkban, hogy kb. 1 hónap alatt telik meg a zsák. Korábban is külön gyűjtöttük, majd elvittük a gyűjtőhelyre. Ez a mostani módszer azonban komfortosabb és ösztönzőbb is. Emellett a háztartási hulladékkal együtt már nehezebben férne bele a vegyes-hulladékot gyűjtő tárolóba. A fizetési mód előnyére változott, a sárgacsekkes befizetés sokkal kényelmesebb.



Keresztesné Balics Rita: Véleményem szerint az arányosan alacsonyabb díjfizetés lehetőségét kellene megteremteni azoknál a háztartásoknál, ahol minimális mennyiségű hulladék keletkezik. Nincs tudomásom arról, hogy a papír szelektív gyűjtését tervezik-e. Minden év szeptemberében az iskolás gyerekek összegyűjtik az újságpapírt. Az így befolyó összeget az iskola és a gyerekek javára fordítják. Jónak tartanám, ha a jövőben is az iskolások kapnák meg a papírhulladékot és nem a szemétszállító cég.



Komjáti Lajosné: Ez idáig mindig pontosan, a megadott időben elszállították a háztartásunkban keletkező hulladékot. Nagyon jónak és kényelmesnek tartom a háznál történő zsákos szelektív hulladékgyűjtést. A sárga színű zsákokban mi elsősorban a műanyag palackokat gyűjtjük szelektíven. Az elszállítása mindig rendszerben, havonta egyszer, a szemétszállítási napon megtörténik. A kertben keletkezett zöld hulladékot komposztáljuk, vagy amit nem lehet komposztálni, azt összegyűjtjük, majd alkalom adtán elégetjük. A lomtalanításról előre, szórólapon értesítettek, így a feleslegessé vált, nagyobb helyet elfoglaló lomtól is sikerült „megszabadulnunk”. Tudomásom szerint, zöld hulladék esetén lehetőség van 170 l-es gyűjtőzsákokban történő gyűjtésre is, amit bejelentés után ingyenesen elszállítanak. A díj összege nem változott jelentősen, hiszen hatósági áras lett. 2013. július 1-től a rezsielőlegként pedig a fizetendő díj tovább csökkent, aminek nagyon örülök.

Nagyé Kun Zsuzsanna



Kövesdi APRÓ

Hirdetés (1.): A Sopronkövesdi Közös Önkormányzati Hivatal várja azok jelentkezését, akik karácsonyra fel kívánják ajánlani feleslegessé vált, túlnőtt fenyőfájukat. A falu karácsonyfáját a felajánlott fák közül szeretnénk kiválasztani majd felállítani. A további fenyőket eljuttatjuk az iskolába és az óvodába. Előre is köszönjük!

Hirdetés (2.):

EGYMILLIÓ CSILLAG A SZEGÉNYEKÉRT

December első szombatján szolidaritási akciót szervezünk, melynek célja az összetartozás és az emberi együttérzés erősítése, odafigyelés a társadalom peremére szorultakra.

Templomunk előtt tetszőleges összegű adományért gyertyát adunk ajándékba az arra járóknak 8 és 17 óra között.

Köszönjük támogatását!

Szalayné Csígó Hajnalka



2013. szeptember 21-22-én, immár 5. alkalommal került megrendezésre településünk egyik legrangosabb eseménye, a **Kulturális Örökség Napjai** (KÖN) sopronkövesdi rendezvénysorozata.

Számos régi érték, örökség vált elérhetővé a nagyközönség számára, és megannyi új érték látott napvilágot e két nap alatt a Lajos majortól a „Krumpli teraszon” át a Cifra hídig, vagy a Rigli köztől a „Bécsi kávéházon” át a kápolnáig. Fogadják szeretettel a szervezők helyszíni tudósításait – a teljesség igénye nélkül. (További fotók megtekinthetők a galeria.sopronkovesd.hu KÖN albumában.)

Főszerkesztők

Sopronkövesdi Alkotótábor (SAT 1.)

Tavaly gondoltam egy merészet. Azt találtam ki, hogy jó lenne Sopronkövesden egy alkotótábort szervezni. Ötletemet a tettek követték. Egy év szervezés után sikerült megvalósítani ezt az álmot. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy megköszönjem mindazoknak, akik hozzájárultak a tábor megvalósításához. Elsőként köszönet illeti a Rupf családot, akik egy teljes hétig biztosították helyszínül a majort. Köszönet az önkormányzatnak a támogatásért, és minden barátomnak, családtagjaimnak, akik hozzájárultak egy-egy étkezésre vendégül láttak bennünket. Remélem lesz folytatása, és sikerül jövőre a 2. alkotótábort is megszervezni.

A **táborról**. Hatan voltunk alkotók, akik korábban nem ismertük egymást. A csárdában, a tábornyitó fogadáson került sor a személyes bemutatkozásra.

A tábor résztvevői:

Pócza Irma, festőművész Sopronból,
Dedinszky Márta, festőművész Sopronból,
Dr. Ignác Magdolna festőművész, Budapestről,
Gerendás Norbert, képzőművész, fafaragó Ógyalláról (Szlovákia - Felvidék),
Hornyák Róbert fafaragó Kassáról (Szlovákia - Felvidék),
valamint jómagam, Kottrik Zoltán Sopronkövesdről (született: Beszterce - Erdély).



Az alkotás egy hétig tartott. Miután az alkotók megismerték falunkat, és annak látványosságait, mindenki nagy lendülettel vetette bele magát a munkába - a zord időjárás ellenére.

Nagyon jó hangulatban töltöttük ezeket a napokban, és mondhatom, hogy nagyon jó barátságokat kötöttünk. Magam részéről szakmailag nagyon sokat tanultam. Mind a táborzárást, mind a kiállítás megnyitóját szombaton tartottuk. A táborban készült festményeket és szobrokat a rendezvény keretén belül minden kedves látogató megtekinthette. Remélem a látogatók számára (akik szép számban voltak mindkét nap) egy újdonságot, egy magas művészi színvonalú programot és kiállítást tudunk nyújtani. Mi alkotók remekül éreztük magunkat, és létrehoztuk azt a magot, akik mint alapító tagok vesznek majd részt a következő években az alkotótáborban.

Kevés a hely itt, hogy részletesebben beszámoljak, de bízom benne, aki meglátogatta a kiállítást, sok élménnyel gazdagodott. Az itt készült alkotások a falu tulajdonát képezik, a festmények az önkormányzat nagytermét díszítik majd, míg a faragások a játszótér melletti területen kerülnek tavasszal kihelyezésre.

Bízva abban, hogy értéket teremtettünk, remélem sikeresen rendszeresen megszerveznem a táborot, amihez szívesen fogadom a támogatásokat. Köszönöm szépen minden sopronkövesdinek.

Kön-Túra

2013. szeptember 22-én vasárnap reggeli programként egy rövid kis túrára indultunk, melynek fő témája és úti célja a Cifra híd avatása volt.

A játszótéren gyülekeztünk, majd a faluban haladva egyre bővült a létszám. A hivatalos avató ünnepség előtt kinyitotta kapuit és kis magánkiállítását Inczédi Tibor. Nagy élményt nyújtottak az oldtimer motorok, plakátok, alkatrészek, melyeket tulajdonosuk egy-egy jó storyval bemutatva tett még élvezetesebbé. A helyi kórus közreműködésével zajlott a hivatalos hidavatás. A környék további fejlesztése az ünnepségre elkészített tetszetős erdei pihenőn kívül is szerepel a tervekben. Innen tovább folytattuk utunkat a gyönyörű ösvényen, azon az úton, ami felvezet a szőlőhöz. A kápolnánál ért véget a kis séta, ahol már a szentesi színjátzó csoport készülődött a produkcióhoz.

Kellemes séta volt, és mindenkinek köszönöm a részvételt.

Kottrik Zoltán



KÖN Tüzér tábor *2013. évi beszámoló*

Az idei évben a történelem során településünket is végigkísérő militáns témával készültünk. A KÖN sopronkövesdi rendezvényeinek történetében, mind az 5 évben más és más témával lepjük meg a kedves érdeklődőket.

2013-ban a témaválasztásunk: **„Tüzér tábor Sopronkövesden, 1945. márciusában.”**

Előkészületek: Az elmúlt évektől eltérően ezúttal az autentikusabb környezet érdekében az egykori „Homolyukban” egy tüzértábort, valamint ütegállásokat alakítottunk ki barátainkkal. Szombaton kora reggel közúti vontatással érkezünk a táborhelyünkre, ahol aztán kezdetét vette a táborépítés. A haditechnikai eszközök elhelyezése, sátrak felállítása, felszerelések kipakolása nem hátráltatta a nyílt tűzön készült baka-lakoma elkészítését. Egyszóval a tábori élet tevékeny, vidám forgatagát érezhette már az első napon az, aki kilátogatott hozzánk.

A vasárnap reggeli madárfüttyös ébresztő után, a szokásos tábori mizériát követően előkerültek a fegyverek és a pirotechnikai eszközök. Megérkezett Felvidékről, s más településekről az erősítés. A bajtársak ellátása már nagyobb üstöt igényelt, ezért sokan sürgölődtek a tábori konyhában — mindenki a legjobb tudását hozzatéve. Ebédet követően közeledett az idő a Hadibemutatóra, ezt már csak az a hatalmas tömeg is jelezte, ami a falu felől egyszerűen próbálta magát átpréselni a Rákóczi utcai hídon.

A hadijáték folyamán magyar-orosz hadseregek korhű ruháit, felszereléseit viselő egységek összecsapását tekinthették meg az érdeklődők. A bemutató ideje alatt több „gatyarázó” ágyúlövés is eldördül, persze a különleges effektnek köszönhetően a földből a becsapódás nyomán hatalmas füstpamacs emelkedett az égbe.

A különféle hadmozdulatok során a csatában kézfegyverekből közel 1200 db lövés dördült el.

A bemutatót követően a táborban testközelből megvizsgálhatta az érdeklődő a vontatott tüzérségi eszközöket, két páncéltörő ágyút (ZIS-2, ZIS-3), valamint egy 122 mm-es tarackot (M-30).

1. Páncéltörő ágyú
2. 122 mm-es tarack
3. Csepel katonai tehergépjármű



Tüzértábor

A bemutatót követően szinte az egész nézőközönség a katonákkal és fegyverekkel ismerkedett, beszélgetett és élménybeszámolókkal, történetekkel igazi vidám hangulattal forgolódott, fényképeztek kicsik és nagyok a táborunkban. Ezalatt egy ifjú gyűjtő bajtársunk a háborút követő évek fegyvereiről tartott spontán bemutatót, szerezhetek újabb ismereteket az érdeklődők. Érdekesként megemlíteném, hogy az elhasznált vaklőszeres fegyverek hüvelyeit a gyerekek úgy „fellécskálták” a földről, hogy a tábortakarítás során a sok száz darabból egyetlen egyet sem kellett feltakarítanunk.

Az összecsapásban az idei évben is visszatérő ismerősként vettek részt a *Soproni Történelmi és Hadijátzó Baráti Kör*, valamint új vendégeink, a *Szlovákiai KVH Tyrnau* (Katonai Történelmi Klub) tagjai.

Nagyon köszönjük az érdeklődést! Reméljük, akik kilátogattak hozzánk új élményekkel gazdagodtak. Köszönöm a közreműködést és a sok segítséget a támogatóknak, valamint a „Laktanya szekció” csapatának.

Keresztes Csaba



*Meseország*nak idén is a Sopronkövesdi Általános Iskola adott otthont. A kicsik és a nagyok birtokba vették az egész épületet. A tantermek különleges babákkal, jármű makettekkel, valamint hangosító berendezésekkel teltek meg, játszóházainkban szorgos kezek munkálkodtak, míg az udvaron népi ügyességi játékokat próbálhattak ki az ide látogatók. Az iskolás korosztálynak *métázással* kedveskedett Raffai Balázs és felesége.

A két nap látnivalói mellett a *Vaga Banda* nevű gólyalábas formáció vásári komédiával szórakoztatta a nézőket. *Lúdas Matyi* újra mősresre tanította Döbrögi uraságot a Nefelejcs Óvoda dolgozói és a Kucorgó Bábcsoport tagjai előadásában, végül *Zsóka* interaktív *Mesekuckó*jának is részesei lehettek a 3-6 éves korosztály lelkes képviselői.

Folyamatos érdeklődés övezte „*retro*” *játékiállításunkat*. Péterné Béli Rita valóságos kincseket gyűjtött össze a 60-as, 70-es és 80-as évekből. Időutazásunk a harmincon túli korosztály számára kellemes, nosztalgikus érzéseket idézett meg, míg a mai fiatalok meglepett arckifejezések kíséretében próbálgatták ki szüleik, nagyszüleik egykori kedvenceit.

De beszéljenek inkább helyettem a képek...

Vargáné Bánfi Tünde



Örökölt sportkultúránk védelmében...

„*ÁLLJ!* - kiáltja a feldobó, és az ügyetlen futó máris a börtönben találja magát.” Hogy milyen futó és börtön? És ki az a feldobó? Egyáltalán miféle szabálykönyvből való ez a mondat? Mivel az idei KÖN programok között szerepelt egy mára már sajnos kevésbé ismert játék, az elmúlt időszakban gyakran tették fel nekem a kérdést: Mi az a „*Métázás*”? Ezért úgy gondoltam, a faluújság adta lehetőséggel élve megpróbálom röviden bemutatni ezt a remek játékot.

A *métázás* görög-római eredetű csapatjáték, különböző formáit ma is játsszák mind az öt kontinensen (pl.: krikett, baseball). Hazánkban Nagy Lajos idejére vezethető vissza. Legvirágzóbb kora Mátyás király és II. Lajos uralkodása idejére esett, amikor a királyok és főurak is üzték. Az 1500-as években lovagi versenyeken is játszottak egyfajta métajátékot, ami azonban különbözött a népi változatától. A 19. századtól kezdődően a városi kollégiumok diákságának kedvelt játéka volt, amelyet tőlük idővel a falvak ifjúsága is átvett. A falu népe őrizte és továbbalakította a játékot. Mai formájában a várháborúk emlékét őrzi, több változata is ismert és elterjedt, pl: hosszúméta, futóméta, várméta. Én egy gyermektáborban a vármétát vagy körmétát tanultam, így a KÖN alkalmával ezt játszottuk a gyerekekkel. Eredetileg az új játszótér melletti füves területen lettünk volna, de az előző napi eső miatt felázott terep helyett a teniszpályát vettük birtokba, ami remek helyszínnek bizonyult. A kikerülő osztá-

lyokat két csapatra osztottuk: *ütőkre* és *elkapókra*. Kijelöltük a pálya fontos részeit: a *métavonalat*, a *várakat* és a *dobóhelyet*, majd rövid ismertető után kezdődhetett a játék.

Az ütők csapatának egyik tagja *ütővel* a kezében elhelyezkedik a métavonal közepénél, vele szemben a másik csapatból egy *feldobó*. Az ütőjátékos igyekszik a dobás után elütni a labdát. Ha az ütés jól sikerült, kifut a pályára,



és a várak vonalát követve körbefutja a pályát, majd visszaérkezik a métavonal mögé. Ezzel szerez csapatának egy pontot. Ha az ütés nem sikerült, akkor még két dobást kérhet, ha akkor sem sikerült elütnie a labdát, akkor helyét és ütőjét át kell adnia a soron következőnek. Eközben a pályára kiütött labdát az elkapók megpróbálják minél hamarabb visszajuttatni a feldobóhoz, aki a labdát visszakapva és azt a métavonalra téve „*ÁLLJ!*”-t kiált. Ekkor a játékvezető tisztázza a *futók* helyzetét. Az a futójátékos, aki az „*ÁLLJ!*” elhangzásakor az elkapók térfelén nem valamelyik várban tartózkodott, *börtönbe* kerül. Innen már csak egy *hazafutással* mentheti meg vala-



azt már ki-ki megnézheti maga, például a <http://aranyliliom.lapunk.hu> cserkész honlapon.

Természetesen nem véletlenül választottuk ezt a játékot. Mint olvashatták hazánkban is történelmi múltra tekint vissza és jó lenne, ha községünkben is (újra?) meghonosodna. További népszerűsítését tervezzük fiataljaink körében, hogy idővel akár bajnokságot is lehessen rendezni.

Raffai Balázs





**Kinyitottuk a kaput:
„SZÍNEK ÉS FORMÁK”**

A 2012. évi KÖN alkalmával támadt az ötletünk, amikor is polgármesterünk, Fülöp Zoltán arról beszélt, hogy nyissuk ki kapuinkat, hívjuk be az érdeklődőket, mutassuk meg egymásnak a számunkra kedves, érdekes, szép dolgainkat. Hiszen mindenhol van valami – sokszor már porosan, szinte elfeledve –, amely valamilyen értéket képvisel. 2012-ben a jó példával Margit járt elől. Mikor náluk az udvaron láttam a sok szép virágot, érdekes követ úgy gondoltam, én is tudnék mutatni másoknak érdekes és szép tárgyakat. Elsősorban a vázaggyűjteményemre gondoltam. Aztán kiderült, hogy Margitnál nem csak az udvaron van sok szép látnivaló, hanem bent a házban is. Miután végig néztünk mindent úgy döntöttünk, hogy együtt mutatjuk meg kedvenc tárgyainkat. Jelentkeztünk az idei rendezvényre. A megvalósítás könnyebben ment, mint ahogy erre előzőleg számítottunk, mert nagyon sok önzetlen segítséget kaptunk. Nagyon jó volt azt tapasztalni, hogy a közös falusi rendezvényt mások is nagyon komolyan veszik, és mindent megtesznek a sikeréért.

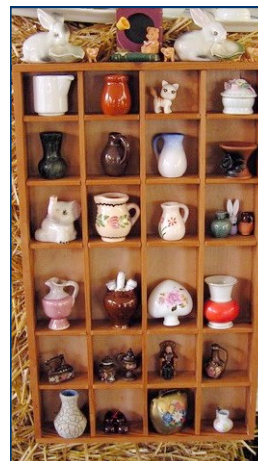
Aztán 2013. szeptember 21-én reggel kinyitottuk a kaput. Nagy meglepetésünkre már az első órától jöttek a látogatóink. És jöttek szinte folyamatosan mind a két napon. Jöttek, sok kedves ismerős, akik a mindennapok rohanásában nem nyitják ránk a kaput, de nagyon sok ismeretlen is. És nagyon jó volt mindenkinek megmutatni kedves tárgyainkat, elmesélni a hozzájuk fűződő emlékeinket, és főleg kicsit elbeszélgetni. Igen, talán ez volt a legfontosabb hozadék: kicsit elbeszélgetni. Mert minden szorgalmas ember igyekszik, szalad, semmire nincs ideje.



De ez alkalmat teremtett arra, hogy lassítsunk, beszéljünk. Kevés időnk maradt arra, hogy mások kiállításait, rendezvényeit is megnézzük – egyikünk maradt „ügyeletesnek”, a másikunknak volt még így lehetősége kicsit szétnézni. De sajnos az igényes rendezvény sok programját nem sikerült mind figyelemmel követnünk. Vendégkönyvünkbe sokan, sok szép bejegyzést írtak, akiknek utólag is köszönjük értékelő szavaikat. Köszönjük, de még jobban örülünk annak, hogy bejöttek a „nyitott kapun” és találkozhattunk, beszélgethettünk.

Nyissuk ki máskor is portánk és lelkünk kapuit, mert így leszünk gazdagabbak.

*Anikó és Margit
Gagy Endréné és Mihócza Tiborné)*



Főszerkesztő: Iváncsicsné Horváth Krisztina, Vargáné Bánfi Tünde (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Olvasószerkesztő: Horváth Eleonóra

Tördelő: Kucsera Balázs, Vargáné Bánfi Tünde

Szerkesztők: Balics József, Biczó Szabolcsné, Csigó Adrienn, Csókáné Maráz Kornélia és a Sopronkövesdi Általános Iskola diákjai, Dani Krisztina, Egyházi Mónika, Farkas Mihályné, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla, Gagy Endréné, Horváth Ernőné, Horváth-Pálla Barbara, Iváncsicsné Horváth Krisztina, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Keresztes Csaba, Kissné Fekete Andrea, Kottrik Zoltán, Magyar Vöröskereszt Helyi Szervezete, Mihócza Tiborné, Nagyné Kun Zsuzsanna, Pék Zoltánné, Raffai Balázs, Szalainé Rózsa Katalin, Szalayné Csigó Hajnalka, Vargáné Bánfi Tünde, Virágh Imréné

Fotók: Farkas Károly, Heteyi Zsolt

Terjeszti és kiadja: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001 , e-mail: jegyzo@sopronkovesd.t-online.hu

